

Jeruzsálem romjai

Vígan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az ÚR, megváltotta Jeruzsálemet! (Ézsa 52:9 Újford.)

Vajon mi szükséges ahhoz, hogy egy romokban heverő ember, netán nép, újra örvendezni tudjon? Egy biztos: öröme tárgyának, netán alanyának mindenképp nagyobbak kell lenni, mint a bánatának.

Korábbi írásomban említésre került, mennyire nem vagyunk Isten számára hozzáférhetőek, mennyire nem tud közel kerülni hozzánk, mert mi módszeresen elbarikádozzuk magunkat.

Ami jelenségeket ma megfigyelhetünk, roppant változatosak, számomra azonban, a legszembetűnőbb, mennyire nem értékeljük Krisztus helyreállító művét, mintha az a világ legtermészetesebb dolga volna. A kegyelem korszaka a kényelem korszakává vált a mai hívők számára. Gondolván; kényelmesen úgy teológizálhatnak, ahogy akarnak, azt csinálhatnak, amit akarnak, miközben az életük egyre sivárabb, egyre nyomorultabb lesz. Ez olyan liberalizmus, mely apátia is egyben, hiszen, nem egyéb történik, mint hogy egyre érzéketlenebbé válunk Krisztus, és a megváltás irányába. Ha érzékenyek lennénk, meglátnánk a vér értékét és azt, hogy nem csinálhatunk, amit csak akarunk, hiszen felbecsülhetetlen áron lettünk visszavásárolva.

A másik rendkívül szomorú dolog, hogy újjászületett emberek bár hajszolják a boldogságot, de nem akarják az Isten elképzelése szerinti boldogságot. Ezen a ponton pedig belép a világ, és az elvilágiasodás.

Nekünk Krisztus grandiózus helyreállító munkáját kell örömforrásnak tekintenünk, hiszen, Jeruzsálem romjai, vagyis az életünk ez által fog felépülni. Van e erre hitünk? Tudunk e boldogan áment mondani erre a tökéletes műre, mégpedig úgy, hogy engedelmesen önmagunkra vonatkoztatjuk? Tudunk e így kiáltani; „Jöjj, Uram Jézus! Értesd meg velem a megváltás titkát, áradjon rám a te vigasztalásod rajta keresztül!”

Meg kell tanulnunk, jelen körülményeink között, jelen állapotunkban örülni, annak, ami Isten akarata.

Keressétek először Isten királyságát, és minden ráadásként megadatik! Látjuk a sorrendet? Először keresés, és utána a jutalom, a ráadás! Isten akarata, hogy ráadást adjon, és boldoggá tegyen! Azonban ha a sorrendet mohón felcseréljük, nem más fog történni, mint jogtalan nyereszkedés.

Sajnos, sokan megkeseredtek az Eklézsia jelen állapota miatt, de realizálnunk kell azt a tényt, hogy Isten terve Isten szempontjából révbe ért. Mindazok a dolgok, amiket

népével kapcsolatosan megígért, beteljesültnek tekinthetőek. Mint írtam, Krisztus helyreállító munkája tökéletes, ezért olvashatunk a jelenések könyvében az életre hívott mennyei Jeruzsálemről is. Istent semmi, de semmi sem akadályozhatja abban, amit szívében megálmodott.

Ezért Krisztus nagy programbeszédével az újszövetség nyitánya felcsendült, a munka elkezdődött. A terv: az Úr jókedvének esztendejének keretében megvigasztalni minden gyászolt. Ez Jeruzsálem romjainak helyreállítása, felépítése.

Hanem örvendezetek és vigadjatok mindörökké azzal, amit teremtek; mert íme, én teremtem Jeruzsálemet vígsággá és népét örömmé. És vigadok Jeruzsálemen és örvendek népemen; és nem hallatszik többé benne sírás hangja és jajkiáltás hangja. (Ézsa 65:18-19 IMIT)

Örüljete Jeruzsálemmel és vigadjatok rajta, mind, akik szeretitek; örvendjete vele örvendezéssel mind, akik gyászoltok miatta; (Ézsa 66:10 IMIT)

Természetesen itt valamennyi esetben a szellemi Jeruzsálemről van szó. Isten akarata hogy mindazok a keresztények, akik féltőn szemlélik az Egyház sorsát, és gyászolnak miatta, ezt a gyászt elengedjék, és beteljenek azzal a látással, amit az Úr kíván adni. Ez a látás be kell, hogy vigyen bennünket az Úr örömébe, hiszen az Ő öröme a mi egyedüli erősségünk. Erő, vigasztalás, igazi szent boldogság az Úr öröme!

Az újjászületett hívők szelleme úgy van megkomponálva, hogy tartalmazza mindazt, ami isteni, mindazt, ami szellemi eredetű. Ezért mondta Krisztus, hogy Isten királysága bennünk van, magunkban hordozzuk annak minden esszenciájával. Ennek alapján bennünk van a Szent Szellem által való igazság, békesség, és öröm is. Meggyőződésem, hogy ahhoz hogy életünk minőségi változásokon menjen keresztül, a benső emberünket be kell hogy törjék ezek a szellemi valóságok, és végső soron a Szent Szellemben való örömben tudjuk élni földi pályafutásunkat. Ha azt érezzük, hogy ez az öröm kisebb hőfokon ég, akkor újra s újra vissza kell térnünk az igazságnak való engedelmességhez, majd pedig Szent Szellem békéjéhez, öröméhez. Miért? Mert Isten szellemi királyságának ezek a szellemi valóságok adnak tartalmat.

Isten a szellemi Jeruzsálemet, vagyis a királyságot vigasságra teremtette, népét pedig örömré. Ahhoz hogy Isten népe újra valóságosan örülni tudjon, valóságos megtérésre van szüksége, továbbá hogy végre értékelné tudja Krisztus tökéletes helyreállító munkáját.

Tergulicza Eszter